

Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége
Federation of Hungarian Protestant Congregations in Western Europe
Bund Ungarischer Protestantischer Kirchengemeinden in Westeuropa

HÚSVÉTI KÖRLEVÉL

*„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet
Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23)*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Húsvét alkalmából fogadjátok szeretettel Szövetségünk ünnepi körlevelét.

Hálát adunk Istennek azért a kegyelemért, hogy mikor a húsvéti körlevelet küldjük a taggyülekezeteinknek, éppen a virágvasárnapi hétvégén a Presbiteri Konferencia keretében találkoznak a gyülekezetek képviselői, a Nagyhétén pedig az Ifjúsági Konferencia hagyományos találkozója is megrendezésre kerül a németországi Holzhausenben, ahová Nyugat-Európa számos országából érkeznek a résztvevők.

Ezzel a reménységgel készülünk az őszi közgyűlés alkalmára is, melyet 2023. augusztus 31. és szeptember 3. között Kolozsváron a Protestáns Teológiai Intézet patináns épületében tartunk majd. Szeretnénk, hogy ez az alkalom is az előzőekhez hasonlóan egy felemelő találkozó és eredményes tanácskozás legyen, ezért kérünk benneteket, hogy a Szövetségünk taggyülekezetei minél nagyobb számban képviseltessék magukat a közgyűlésen. A találkozó alkalmat ad az idén 50 éves Leuenbergi Konkordia 21. századi üzenetének közös átgondolására, valamint az elmúlt 3 éves ciklus letelte után választó közgyűlésre kerül majd sor.

HÚSVÉT ÜNNEPE A NYUGAT-EURÓPAI MAGYAR DIASZPÓRÁBAN

A 21. század halmozott válságai és bizonytalanságai között ragyogjon fel az élet megingathatatlan biztos pontja, a golgotai kereszt és a harmadnapon üres sír vigasztalása: **Krisztus feltámadott, bizonytalanság nélkül feltámadott!**

Szövetségünk taggyülekezeteinek léte és szolgálata a mai időkben különösen nagy jelentőséggel bír, mikor szinte szemünk előtt látszik összedőlni a világ, ami oly sok aggodalommal, a holnaptól való félelemmel, létbizonytalansággal tölti meg az emberszíveket. Küldetésünk az ilyen vészterhes időkben még inkább felerősödik és Isten megbízása még inkább időszerű: *„Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet!” – mondja Istenetek.* (Ézs 40,1). Húsvétkor pedig a legnagyobb vigasztalást hirdethetjük mindazoknak, akiket Isten ránk bízott Nyugat-Európa valamely szegletében!

**A Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének elnöksége
névében áldott húsvéti ünnepszentelést kívánunk!**

Ünnepi köszöntéssel és testvéri szeretettel

Karvansky Mónika, Gémes Pál, Jaskó Irén

2023. március 30.

AZ ÖSSZEGÖNGYÖLÍTETT KENDŐ JELE

„Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek, és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen.”
(János evangéliuma 20,6-7)

Lukács evangéliumában Jézus működésének kezdetéről azt olvassuk, hogy a 40 napos pusztai böjt után ellátogatott Názáretbe, ahol felnőtt, és szokása szerint szombaton elment a zsinagógába. Ott kezébe adták Ézsaiás próféta tekercsét és felolvasta az általa kikeresett igéket a gyülekezet előtt:

Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek, azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását, hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét. (Lk 4,18-19)

A felolvasás után így szólt a jelenlevőkhöz: *Ma teljesedett be ez az írás a fületek hallatára.*

Ekkor zúgolódni kezdtek és egymástól azt kérdezték a jelenlevők: *Nem József fia ez?* Ugyanilyen zúgolódásról olvashatunk Márknál is: *Sokan hallgatták, és álmélgodva így szóltak: Honnan kapta ezeket, miféle bölcsesség az, amely neki adatott, és hogyan lehet, hogy ilyen csodák történnek általa? Vajon nem az ácsmester ő, Mária fia?* (Mk 6,2-3); Máté is hasonlóképpen tudósított erről: *És hazájába érve úgy tanította őket a zsinagógájukban, hogy megdöbbenve mondták: Honnan van benne ez a bölcsesség és a csodatévő erő? Vajon nem az ácsmester fia ez? Nem az ő anyját hívják Máriának?* (Mt 13,54-55)

A három együttlátó evangéliumban, Máté, Márk és Lukács elmondásában benne van ez a történet, amikor Jézus hazatért oda, ahol felnőtt, ahol a gyülekezet tagja volt, ahol családjával élt és eltanulta Józseftől, apjától az ácsmesterséget, és ebben a názáreti zsinagógában hirdette meg az Istentől kapott feladatát, a nagy életprojektet Ézsaiás próféta igéi alapján. Eljött, hogy szabadulást hirdessen, az evangéliumot, az örömhírt meghirdesse a szegény, elesett, megváltásra váró és vágyó embernek.

Azok, akik gyermekkorától ismerték őt és családját, tudták, hogy József, az ácsmester és Mária gyermeke, megbotránkoztak rajta. Sőt! Már ekkor, Jézus megváltó munkájának kezdetén megjelenik az a gyilkos indulat az Isten Fia iránt, ami a nagypénteki golgotai keresztben tombolja ki magát teljesen. *„Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal, felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen a városuk épült, hogy letaszítsák.”* (Lukács 4,28-29)

Jézus a názáreti zsinagógában a 21. századi szakkifejezéssel élve meghirdette megváltói küldetésprojektjét. A projekt szó magyar jelentése: egyszeri vállalkozás, kidolgozott terv, melynek célja, hogy egyedi szolgáltatást vagy végeredményt hozzon létre.

Ha belegondolunk Jézus küldetésébe, sőt hisszük is, hogy Jézus egyszeri vállalkozása, hogy megváltsa a bűnös embert, olyan „egyedi szolgáltatás”, melyre ember nem, csak az Isten Fia volt képes! Sőt ennek az egyszeri vállalkozásnak a végeredménye is előttünk áll, amikor rátekintünk a golgotai keresztre és felismerjük a kereszten szenvedő Jézusban a bűneink elhordozóját, a bűneinkből megváltó Isten Fiát. Ennek az egyszeri vállalkozásnak a végeredményét ő maga deklarálta, mielőtt kilehelte lelkét, még belekiáltott az elsötétült nappalba: **Elvégeztetett.** És ennek az életprojektnek ráadásként adott ajándéka, végeredménye a húsvéti üres sír: a feltámadás és az örök élet.

Jézusnak ott a kezdetekkor, a názáreti zsinagógában meghirdetett életprogramja a földi világban befejeződött.

Erre Ő maga teszi rá a befejezett, kifizetett pecsétet, amikor diadalkiáltásként üzeni, hogy elvégeztetett! Erre az embert és világot megváltó életprojekt befejezésére az Atya is ráteszi a pecsétet, mikor Jézus feltámadt harmadnapon, és letörik a Római Birodalom pecsétje a lezárt sírbarlang malomkövén. A földi birodalom hatalma fölött győzött a mennyek országának királya.

Ebbe az értünk vállalt megmentő küldetésbe, az emberek iránti szeretetbe Jézus belehalt; és ugyanazért harmadnapon feltámadt, mert szenvedélyesen szereti a bűnös embert! Nem elítéli, nem tör életére, mint ahogyan az övére törtek egész küldetése alatt, nem üldözi őket, mint ahogyan őt és a követőit üldözték, és üldözik ma is, hanem a megváltást, a megmentést, a szabadítást, a feltámadást és az örök életet ajándékozza az embernek.

A megvalósult projekt hajnala: Mária hírül vitte a tanítványoknak, hogy „nagy baj történt, üres a sír, talán valaki ellopta az Úr testét!” Péter és János versenyfutást rendeztek e hír hallatán, hogy mihamarabb a sírhoz érjenek és a maguk szemével győződjenek meg arról, hogy mi történt. Mikor bementek a sírba, az üres volt, nem volt ott Jézus, csupán a halotti leplek, de érdekes módon a fejét takaró kendő külön volt a többtől szépen összegöngyölítve. Ennek abban a korban érthető magyarázata volt.

Ezért is hangsúlyos ez esetben, hogy mikor Jézus meghirdette messiási programját, akkor három evangélium is tudósított arról, hogy az emberek ekként zúgolódtak: Jézus az ács, aki Józseftől tanulta el a mesterséget. Minthogy abban a korban apáról fiúra szállt a mesterség. János evangéliumában ezt nem olvashatjuk, és mégis, a feltámadás hajnalán János az, aki ezen az ácsmesterségen keresztül tudósít egy jelről, amit a sírban látott. Mégpedig az összegöngyölített fejet takaró kendőről.

Abban a korban mindenki előtt ismert volt az asztalosok, az ácsok szokása: mikor befejezték a munkát, elkészítették a megrendelt bútordarabot, akkor levették a kötényüket és összehajtva letették az elkészült tárgyra. Ezzel jelezték, hogy a munkát befejezték, a megrendelést elvégezték. Elkészült a vállalt feladat.

A feltámadott Jézus, az Isten Fia, a názáreti ácsmestertől, Józseftől eltanult mesterség egy ilyen mozzanatával adta tudtul, hogy az az életprojekt, amit vállalt, amit meghirdetett, az elkészült, befejeződött. Az ember megváltása az Ő áldozata és feltámadása által végleges és örökérvényű. Az Istentől kapott küldetés rendkívül nehéz és küzdelmes volt, az életébe került, de beteljesült. Elvégeztetett!

A sír üres és a feltámadott Jézus, ahogyan már készült is a nagy küldetés teljesítése után a kétségek között vergődő, kételkedő és egyben reménykedő, értetlenségek között vívódó tanítványokhoz, az övéihez, úgy készül ma hozzánk is! Hogy velünk is közösségben legyen, hogy mi is találkozassunk vele, mint feltámadott Urunkkal. Aki megáll életünk békétlenségei, harcai, vívódásai, kétségei között és így köszönt bennünket: **Békesség néktek!**

Jézus a vállalt életfeladatot elvégezte, mindent maradéktalanul megtett értünk, hogy Istennek megváltott, megmentett gyermekei lehessünk, akik a feltámadás és az örök élet ígérését kaptuk ajándékba Jézus Krisztus érdeméért! Ámen.

Karvansky Mónika